

Nu får V og K altså noget, der er endnu bedre end det, de selv sagde ja tak til.

Sandheden er jo også, at det forlig ikke havde været der, hvis V og K havde fået deres vilje, for den meget markante holdning, som V og K gik ind til politiforhandlingerne med, kunne meget, meget let have ført til, at det var blevet en ganske almindelig 1-årig finanslovbevilling til politiet, men det var der heldigvis andre, der forhindrede, og så var det da dejligt, at V og K tilsluttede sig forliget. Det vil vi gerne sige tak for, og vi var bestemt også varme tilhængere af, at Venstre og De Konservative skulle blive fuldgyldige medlemmer af forligskredsen, så de er med til udmøntningen. Tak for det. Men det var en stor, stor, stor risiko, de løb med deres taktik i mellefasen.

Jeg må sige specielt til Venstre, uden at jeg skal belære Venstre eller Venstres leder om noget specielt, det tilkommer ikke mig, at det kunne godt være, at risikoen for at tabe et forlig, et godt forlig, et strålende forlig, på et af ens egne mærkeområder måske skulle give stof til eftertanke. Er det sådan, at man skal hæve en masse faner på sine landsmøder og så med djævelens vold og magt stå fast ved dem i enhver forhandling? Husker Venstres leder ikke, at VKR-regeringen under Hilmar Baunsgaard faldt, fordi der var en dyb frustration i det borgerlige Danmark over, at alle de skattelettelser, den havde lovet før valget, blev til skatteforhøjelser? Den mistede i 1971 regeringsmagten og dannede basis for Mogens Glistrup. Det var den betaling, det borgerlige Danmark fik for at have lovet en hel masse, inden det gik i regering, noget, det så ikke kunne holde.

Det ærgrede mig lidt tidligere i debatten i dag, at hr. Jacob Buksti faktisk brugte et af de citater, jeg ville have brugt, men read my lips og præcident Bush er jo et andet godt eksempel på, at man skal lade være med at gå ud og love den slags, når man ikke kan holde det, og det kan Venstre og De Konservative ikke. Jeg nægter at tro på, at mennesker, der tror, at de skal være i regering i en længere årrække, og det går jeg ud fra Venstre og De Konservative regner med de skal, kan udstede en garanti for, at der ikke vil ske skattestigninger i den periode. Jeg synes, det er lidt trist, hvis en regering derefter får afkortet sin periode, fordi frustrationen i befolkningen over, den ikke holdt det løfte, blev for stor.

Det her er ingen kritik af, at man har kørt den der taktiske linje, det blander jeg mig ikke i, vi

er midt i en valgperiode, men jeg vil bare advare om, at man kan risikere, at for firkantede meldinger på de områder ødelægger muligheden for at få en borgerlig regering i dette land.

Hvad så med servicejobbene? Jeg har meget lyst til at spørge det borgerlige Danmark, som åbenbart i øjeblikket opfatter CD lidt som et stedbarn, i al fald var der et enkelt medlem af det borgerlige Danmark, nemlig hr. Frank Dahlgaard, der nærmest sagde, vi var socialdemokratiske vikarer, eller hvad det var for et udtryk, han brugte.

Altså hvad borgerligt skulle der egentlig være i, at man holder mennesker på en aktivt ring, som er udsigtsløs? Hvad specielt borgerligt skulle der være i at foregøgle folk i en alder af 52, 53, 54, 55 år, som har været langtidsledige, at de med et edb-kursus skulle kunne komme i arbejde? Er det specielt borgerligt at sige det til folk? Hvad borgerligt er der i at betale penge til dagpenge og aktivering uden at få noget for det? Hvad borgerligt er der i, at man har et voldsomt pres, som jo også Venstre og De Konservative erkender, på plejehjem og en lang række andre områder og så samtidig siger, vi bruger større beløb på noget, som ikke nødvendigvis har en virkning? Var det ikke et godt borgerligt synspunkt at få noget for pengene? Var det ikke et godt borgerligt synspunkt at få mennesker i gang?

Så siger hr. Thor Pedersen og andre, at de skal i gang i det private. Jeg må igen spørge hr. Thor Pedersen: Hvor er de job? Hvis de job var der, var de mennesker jo ikke langtidsledige! Det er da ikke for deres fornøjelses skyld, de er langtidsledige! Det er da ikke, fordi de her langtidsledige har stabelvis af job, de kan få. De er da langtidsledige, fordi man enten ikke vil ansætte mennesker i den aldersgruppe eller siger mennesker i den aldersgruppe op. Det er da derfor, og derfor er det da at foregøgle nogle noget at sige, at det bare lige ændres 1,2,3, nu stiller hr. Thor Pedersen sig op under finanslovdebatten og siger, nu skal de arbejde, og så kommer de i arbejde, halleluja, halleluja.

Nej, de gør ikke. Der er nogle af dem, der kommer i arbejde, men hvis man ikke bruger de her nye ordninger, hvor vi får noget for pengene, og hvor vi samtidig er med til at give mennesker selvværd, så går det galt. Jeg kan ikke forstå, hvorfor det skulle være specielt borgerligt at bygge på en illusion i stedet for at gøre noget godt for de mennesker, der gerne vil være med. Som et lille kuriosum kan jeg da